

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010374
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4616010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. V., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného H. V. a odvolaní Okresného prokurátora v Topoľčanoch, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 5. 12. 2018 sp. zn. 1T/46/2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20. 3. 2019 sp. zn. 1T/46/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. 6. 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného H. V. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/1/2016 zo dňa 14. 4. 2016, právoplatný dňa 14. 6. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/24/2016, výrok o vine, ako aj celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a súčasne bol obžalovaný H. V. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným v bodoch 1/ a 2/ z pokračovacieho zločinu krádeže § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchané sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a sčasti dokonané, ktorých sa mal dopustiť na skutkových základoch, že:

hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/78/2012 z 27. augusta 2014, právoplatným 17.09.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a), odsek 3, písmeno a) Trestného zákona,

1/ v presne nezistenom čase od 00.00 hod. do 03.20 hod. dňa 08.12.2015 v S. Y. neoprávnene vnikol do rodinného domu č. XXX domu patriacemu W. A., nar. XX.XX.XXXX a D. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom S. Y. XXX tak, že nezisteným spôsobom prešiel na pozemok domu, kde odistil zaisťovací mechanizmus na pivničnom okne domu otvorenom na ventilačku, následne vošiel do pivničných priestorov domu ako aj na vyššie poschodie (prízemie domu), odkiaľ z predsiene z peňaženky v dámskej kabelke odcudzil peňažnú hotovosť vo výške 40,- Eur, z kuchyne šálku s peňažnou hotovosťou vo výške 65,- Eur, 3 ks zlatých dámskych prsteňov v hodnote 300,- Eur, potravinársky tovar v hodnote 30,30 Eur, z kotelne v pivnici priklepovú vŕtačku zn. Makyta v hodnote 99,90 Eur a plátennú modrú tašku s nápisom Schunk, pričom potravinársky tovar a vŕtačku v kufríku si nachystal von pod otvorené pivničné okno, avšak uvedené veci už neodniesol, nakoľko v čase o 03.20 hod. bol pri krádeži vyrušený poškodeným W. A., na čo z miesta činu ušiel,

2/ dňa 10. decembra 2015 v presne nezistenom čase prišiel do obce M. K. osobným motorovým vozidlom značky Škoda Felícia, červenej farby, evidenčné číslo D. XXX F., kde následne v čase približne o 00:28 hodine na F. ulici s úmyslom prisvojiť si cudzí majetok, vstúpil cez uzamknutú bránu, ktorú si otvoril kľúčikom zasunutým zvnútra zámku, do predzáhradky rodinného domu s popisným číslom

XXX vlastníka M. V. s manželkou, skadiaľ následne vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX vlastníčky D. D. takým spôsobom, že prekonal oplotenie medzi pozemkami vysoké 142 cm a následne popri rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX prešiel betónovým chodníkom k zadnej časti domu a ďalej do zadnej časti dvora, kde ho spozoroval poškodený V. D., ktorý tam H. V. v čase o 00:30 hodine obmedzil na osobnej slobode tak, že ho chytil za bundu, stiahol ho na zem a nakoľko H. V. kládol aktívny odpor a snažil sa z miesta ujsť, tak ho poškodený V. D. priklakol na zem a v čase o 00:40 hodine bol H. V. zadržaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Vrbové.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia vecí: 1 kus dláto s bielou plastovou rukoväťou, 1 kus modro-čierne kombinačky, 1 kus dláto s drevenou rukoväťou, 1 kus červeno-modré kombinačky, 1 kus skrutkovač čierny, 1 kus žltó-červené kombinačky, 1 kus červený nôž na rezanie skla, 1 kus červené ihlové kombinačky, 1 kus čierne gumové kladivo, 1 kus kovová rúčka z dverí, 1 kus modré kombinačky, 2 kusy čierne skrutkovače so žltým vrškom, 1 kus kovový krížový skrutkovač, 1 kus červený skrutkovač, 1 kus modrý skrutkovač, 1 kus čierny skrutkovač, 1 kus čierno-žltý skrutkovač, 1 kus červené kliešte.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný H. V., v ktorom poukázal najmä na doposiaľ mu uložené súhrnné tresty ako i jeho vyhlásenie zo dňa 1. 3. 2017 o priznaní viny a úprimnom oľutovaní spáchaného skutku krádeže vrátane uhradenia spôsobenej škody krádežou. Namietol tvrdenie súdu I. stupňa, že by bola vina ustálená v dôsledku výpovedi poškodených, práve naopak, táto bola ustálená najmä v dôsledku jeho priznania. Poukázal na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 a rozhodnutie sp. zn. 4Tdo/63/2016.

Vytkol, že pred vyhlásením o vine ho sudkyňa súdu I. stupňa nepoučila, že prichádza do úvahy ukladanie spoločného trestu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor Krajského súdu v Trenčíne uvedený v rozhodnutí sp. zn. 3To/94/2017 zo dňa 27. 6. 2018, ktorého fotokópiu priložil k odvolaniu.

Obhajca obžalovaného v písomnom zdôvodnení odvolania v mene obžalovaného uviedol, že vina obžalovaného nebola preukázaná takým spôsobom, aby vytvorila dostatočný predpoklad zákonného a spravodlivého rozhodnutia. K tomuto záveru dospel napriek tomu, že obžalovaný sa priznal a oľutoval trestnú činnosť, s čím spája Trestný zákon príslušné výhody pri ukladaní trestu. Vytkol súdu I. stupňa, že sa nedostatočne zaoberal otázkou samotnej prítomnosti obžalovaného na mieste činu a tiež otázkou vlámania. Toto vyvolalo pochybnosti o možnosti aplikácie § 138 písm. e/ Tr. zák. Namietol tiež, že súd I. stupňa nevykonal a ani žiadnym spôsobom nerozhodol o jeho žiadosti o vykonanie rekognície, čím došlo k poručeniu práva na spravodlivý proces vymedzený v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Konštatoval, že bolo potrebné vyrovnáť sa aj s existenciou stopy DNA na prenosnej veci (baterke) a tiež so skutočnosťou, že na pevných veciach, napr. súčiastiach nábytku a stenách, takáto stopa zaistená nebola. Neštandardný bol aj postup súdu I. stupňa v rámci odročenia hlavného pojednávania na 1. 3. 2017 len z dôvodu zaobstarania si trestného spisu z Okresného súdu Piešťany, keď následne aj tak rozhodol bez tohto spisu, resp. i bez pripojenia minimálne rozsudku v danej veci. Okrem toho poukázal aj na skutočnosť, že písomné vyhotovenie rozsudku zo dňa 21. 12. 2018 nie je v súlade s vyhláseným rozsudkom zo dňa 5. 12. 2018 v časti, ktorým bol zrušený výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/1/2016.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor v Topolčanoch (ďalej len prokurátor) podal taktiež v zákonnej lehote odvolanie voči výroku o treste napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného a čo do neuloženia ochranného dohľadu dôvodiac, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonom predpísaným spôsobom, na zistený skutkový stav ustálil správnu právnu kvalifikáciu, avšak pokiaľ ide

o výrok o treste, tento je nezákonný. Konštatoval, že obžalovanému nemala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., keďže obžalovaný síce uhradil poškodenému W. A. škodu vo výške 440,- eur, dokonca nad rámec uplatňovaného nároku, avšak vo vzťahu k poisťovni Allianz nebola uhradená škoda vo výške 200,- eur.

Taktiež namietol, že v prípade obžalovaného mu mal byť ukladaný ochranný dohľad poukazujúc na znenie § 76 ods. 2 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný je špeciálnym recidivistom opakovane páchajúcim druhovo rovnakú trestnú činnosť.

Rovnako ako obhajca namietol nesúlad vyhláseného rozsudku s jeho písomných vyhotovením.

Vzhľadom na uvedené žiadal zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť tak, že obžalovanému bude uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spoločný trest vo výmere najmenej 64 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri súčasnom uložení ochranného dohľadu v trvaní 2 roky a uložení trestu prepadnutia veci uvedených v napadnutom rozsudku.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V prvom rade je potrebné uviesť, že obžaloba bola v prejednávanej veci na obžalovaného podaná pre jeden skutok (v napadnutom rozsudku označený pod bodom 1.) právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Trestná vec obžalovaného už bola predmetom preskúmvacej činnosti krajského súdu na podklade pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 16. 5. 2018, ktoré krajský súd pod sp. zn. 2To/63/2018 dňa 30. 8. 2018 zrušil a vrátil na nové konanie a prejednanie pre porušenie práv na obhajobu, keďže neboli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie hlavného pojednávania dňa 16. 5. 2018 pre neprítomnosť obhajcu obžalovaného.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v doplnenom konaní po zrušení veci bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie súdu I. stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa Tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa tento krát nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por., keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, poukázal aj na to, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivito, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň podrobne odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov, tak ako sú uvedené v § 2 ods. 6 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že vina obžalovaného pre skutok kladený mu za vinu v prejednávanej veci, bola nepochybne preukázaná jednak jeho výpoveďou, ako i výpoveďami poškodených W. A. a D. A. a následne i ďalšími vykonanými dôkazmi a to najmä znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice ČEZ: PPZ-KEU-KE-EXP-2016/1896, ktorým bola izolovaná DNA nachádzajúca sa v rodinnom dome poškodených, ktorá vykazovala zhodu s DNA profilom porovnávej vzorky bukálneho výteru obžalovaného.

Súčasne bol súdom I. stupňa v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav veci aj ohľadom spôsobu spáchania skutku obžalovaným, ktorý do rodinného domu neoprávnene vnikol potom, ako prešiel na pozemok patriaci poškodeným, keď odistil zaisťovací mechanizmus na pivničnom okne tak, že nahmatal z vonkajšej strany odomykací mechanizmus a následne prestrčením ruky z vnútornej strany okna toto

odistil, čím sa mu podarilo otvoriť pivničné okno a vniknúť do domu poškodených. Tento spôsob vniknutia do domu bol jednoznačne preukázaný výpoveďami poškodených vrátane fotodokumentácie z obhliadky z miesta činu a je teda zrejmé, že obžalovaný musel vyvinúť určitú silu, ktorá smerovala proti zabezpečovacej prekážke a dopustil sa skutku závažnejším spôsobom konania - vlámaním, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty aj podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák.

Súčasne krajský súd zistil, že súd I. stupňa si správne k posudzovaniu viny, resp. právnej kvalifikácii skutkov kladených obžalovanému za vinu, pripojil všetky potrebné a dostupné spisy z iných súdov týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného. Súčasne bol obžalovaný súdom I. stupňa v zmysle ustanovenia § 284 ods. 2 Tr. por. upozornený na možnú zmenu právnej kvalifikácie podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., vec bola v dôsledku toho postúpená senátu a po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 5. 12. 2018, s prihliadnutím i na priznanie obžalovaného bolo správne rozhodnuté o jeho vine.

Správne súd I. stupňa zohľadnil a dospel k záveru, že je potrebné obžalovanému ukladať spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. a vo vzťahu k tomuto zisteniu následne správne právne kvalifikoval skutky pod bodmi 1) a 2) ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., sčasti spáchané v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a sčasti dokonané. V tomto smere pri úprave právnej kvalifikácie správne vychádzal zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014 uverejneného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 2/2015. Krajský súd konštatuje, že s ohľadom na zadovážené a pripojené spisy iných súdov pre trestné činy v nich uvedené a s ohľadom na čas oznámenia uznesení o vznesení obvinenia obžalovanému za skutky v nich uvedené, je právny názor súdu I. stupňa o potrebe ukladania spoločného trestu vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol odsúdený Okresným súdom Piešťany sp. zn. 16T/1/2016, správny.

Krajský súd preskúmal výrok o vine, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako i priznanie sa obžalovaného považuje za zákonný a správny a súčasne preskúmal aj výrok o treste, keď je možné konštatovať, že súd I. stupňa zohľadnil pri ukladaní trestu všetky osobitosti prípadu a osobné pomery obžalovaného. Z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný bol v minulosti 32-krát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťal v krátkych časových úsekoch za sebou, čo bol i dôvod, pre ktorý boli splnené podmienky na ukladanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu krajský súd zhodne ako súd I. stupňa nezistil u obžalovaného (keďže sa od začiatku nepriznal k spáchanému skutku v celom rozsahu vrátane právnej kvalifikácie) poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., avšak správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., keď uhradil poškodeným A. spôsobenú škodu. Vo vzťahu k námietke prokurátora k priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti je potrebné uviesť, že je pravdou, že zo strany obžalovaného nedošlo k úhrade škody vo vzťahu k poisťovni Allianz, avšak v tejto súvislosti je nutné konštatovať, že priamym následkom trestnej činnosti obžalovaného bolo spôsobenie škody poškodeným A.. Pokiaľ aj poisťovňa plnila poistné plnenie poškodeným, je pravdou, že má regresný nárok voči obžalovanému, tento však nevznikol ako priamy následok trestného činu a preto obžalovanému možno priznať uvedenú poľahčujúcu okolnosť, keď škodu poškodeným spôsobenú krádežou a porušením domovej slobody odstránil (dokonca nad rámec uplatneného nároku).

Taktiež súd I. stupňa správne priznal obžalovanému priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a preto mu ukladal trest postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., vychádzajúc z trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 4 Tr. zák. v rozpätí 3 až 10 rokov pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák., keďže ako bolo vyššie uvedené, zistil podmienky na ukladanie spoločného trestu k obom skutkom, t.j. vychádzal z trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Pri rozhodovaní o treste obžalovanému pritom prihliadol na základné zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery

odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že ani krajský súd nezistil dôvody na aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zák. obžalovanému a zistiť potrebu ukladať spoločný trest, správne bol obžalovanému uložený súdom I. stupňa trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace, t.j. na samej spodnej hranici trestnej sadzby, pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/1/2016 zo dňa 14. 4. 2016 právoplatného v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6T/24/2016 zo dňa 14. 6. 2016 vo výroku o vine a treste, ktorý považoval za adekvátny k spáchaným skutkom ako i k osobným pomerom obžalovaného.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., súd I. stupňa správne tohto zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednaných skutkov vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Súčasne súd I. stupňa správne uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí uvedených v napadnutom rozsudku, keďže tento výrok prebral zo zrušeného rozhodnutia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/1/2016.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, že obžalovanému je potrebné uložiť aj ochranný dohľad poukazujúc na skutočnosť, že tento sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, krajský súd udáva, že nezistil dôvody na uloženie ochranného dohľadu, a to napriek skutočnosti, že obžalovaný bol už 32-krát súdne trestaný a opakovane sa dopúšťa majetkovej trestnej činnosti najmä preto, že mu bol uložený trest v dostatočnej výmere 5 rokov a 4 mesiace a po odpykaní si trestu v takejto výmere vzhľadom na charakter páchaných skutkov už nepovažuje ochranný dohľad v jeho prípade za nevyhnutný.

Čo sa týka výroku o náhrade škody poškodenej spoločnosti Allianz, tento považuje krajský súd taktiež za správny.

K odvolacím námietkam obžalovaného resp. jeho obhajcu týkajúcich sa porušenia práv obžalovaného na spravodlivý súdny proces je nutné konštatovať, že krajský súd takéto pochybenie súdu I. stupňa nezistil. Iba sama skutočnosť, že súd I. stupňa sa nevyrovnal s vykonanými dôkazmi spôsobom páciacim sa obžalovanému, nie je možné konštatovať, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako i článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ aj súd I. stupňa odmietol vykonať niektoré obžalovaným navrhované dôkazy, bolo tak z dôvodu, že ich nepovažoval za nutné vzhľadom k ostatným vykonaným dôkazom. Pokiaľ ide o odopretie opätovného vypočutia poškodeného A., je nutné konštatovať, že ani týmto nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a ani k znemožneniu snahy obžalovaného sa mu ospravedlniť, keďže tak mohol urobiť i skôr a nielen na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.